

Föreningen

SVENSKA ÖSTERBOTTNINGAR I STOCKHOLM

E-post: info@osterbotten.nu

Nummer 3 2004

Postgiro: 71 55 16-1

***** Drömmar om tåg

Milas kolumn

En av mina stora drömmar är att resa på Transsibiriska järnvägen, från Moskva till Peking. Den här drömmen har jag haft i många år. Varje gång jag har vågat nämna den så har jag fått konstiga blickar och konstiga kommentarer. "Varför vill du sitta på ett gammalt smutsigt tåg i flera dagar?". Ja, det kan man undra. Jag tror det skulle vara en enorm upplevelse. Tänk vilken känsla det skulle vara att stiga ombord på tåget, att få sin plats och träffa den värd/värdinna som finns i vagnen. Och veta att här ska jag tillbringa minst en vecka. Kommer jag att klara av det? Håller jag mig frisk (att vara magsjuk på ett tåg finns inte bland mina drömmar), blir jag uttråkad, eller kommer det att bli roligaste veckan i mitt liv? Vad ska jag ha med mig? Vilka kläder? En bok eller flera? Eller kanske ett spel? Hur ska jag, som knappt kan sitta stilla i 20 minuter, klara av flera dagar på ett tåg.

Jag har alltså haft dessa drömmar under många långa år. Har inte gjort något åt dem, de har förblivit drömmar. Tills den dag jag pratade med en av mina vänner. Hon skrattade inte

åt mig! Tvärtom, hon tyckte det var en god idé och hon ville åka med.

Vi satte oss ner en dag i januari i fjol och började planera. Det första vi bestämde var när vi skulle åka och hur länge vi skulle vara borta. Vi bestämde oss för att vara i minst 3 veckor. Slutstationen var Peking. Vi sökte fram tågtidtabeller och information om städerna längs med ruten. Vi läste guideböcker och resedagböcker. Ganska så snabbt kom vi överens om programmet. Vi skulle åka båt från Stockholm till Helsingfors, ta tåget till St Petersburg, stanna där i 2 dagar innan vi skulle vidare till Moskva och "det riktiga tåget". Vi kom överens om att göra kortare stopp vid flera orter, några dagar här och några dagar där. För att det endast skulle bli städer vi besökte bestämde vi oss för att stanna vid Bajkalsjön. Dessutom skulle vi ha ett längre stopp, i Mongoliet. Där skulle vi stanna 5-7 dagar. Planen var att rida. Återigen åkte guideböcker och resetidningar fram. För det fanns väl färdigt ordnade ridturer? Det hade vi visst läst någonstans. Tanken var också att stanna några dagar i Peking. För när man väl är där kan man väl stanna några dagar.

Programmet var gjort, tidtabellen kontrollerad och pengarna sparade. Då gick vi till en resebyrå för

att boka biljetterna. Det gick tyvärr inte så bra. Ingen resebyrå ville boka. Orsaken var sars-epidemin i Kina. Vi fick rådet att vänta och se. Vilken besvikelse. Ni skulle ha sett våra dystra miner efter att ha besöket ett antal resebyråer.

Det blev ingen tur på Transsibiriska järnvägen den sommaren. Istället åkte jag till Kristinestad och firade min semester där. Min kompis kom och hälsade på och vi åkte till Jakobstad för att vara med på Jakobsdagarna. Den helgen skulle vi egentligen ha varit i Irkutsk i Sibirien. Lite vemodigt kändes det. Inte så att jag är besviken på helgen i Jakobstad, tvärtom, det var en mycket bra helg. Men det var inte riktigt vad jag hade tänkt mig.

Den sommaren blev inte som planerat. Men det blev en bra sommar i alla fall. I år har vi inte planerat för någon resa på Transsibiriska järnvägen. Men jag har inte gett upp drömmen. Den finns kvar och någon dag kommer jag att åka till Peking, med tåg från Moskva, via Mongoliet.

Jag hoppas ni alla får en riktigt skön och avslappnande sommar. Själv ska jag tillbringa några dagar på sommarstugan. Hoppas att vi ses på sommarpuben i augusti och på allt de arrangemang som kommer i höst.

STADSVANDRING I GAMLA STAN

Söndagen den 16 maj anordnades en guidad stadsvandring i Gamla stan. De österbottningar som deltog fick ringla sig fram längs trånga gränder som bara delvis skyddade mot den vinande snålblåsten.

Vandringen startade upp på Slottsbacken till musiken av en taktfast militärörkester. Birger Jarl, Stockholms grundare, lät i mitten av 1200-talet bygga en borg på den plats där Kungliga slottet ligger idag. Slottet lär förövrigt ha byggts på ohelig mark, kanske var det därför det drabbades av en förödande brand år 1697?

Vandringen gick förbi Finska kyrkan som invigdes 1725 i vad som tidigare kallats Lilla Bollhuset. Finländare sägs ha varit impopulära kyrkobesökare i andra kyrkor då de luktade illa. Stockholm var ingen föregångare i fråga om renhållningssystem utan en väldigt smutsig stad i jämförelse med exempelvis London. Först när en stor andel av stadens

befolkning dog i smitta skedde förbättringar.

Orsaken till Stockholms expansion var det ypperliga läget vid Mälaren. Ortnamnet innehåller stock och holm. Stock kan ha avsett en förpalad stockbro medan Holm avser Gamla stan som då hette Stadsholmen. Stadsmuren finns inte längre kvar på grund av landhöjning och stadens utvidgning utanför murarna.

Vi som deltog i stadsvandringen vet nu var prins Carl Philip brukar parkera bilen, var dåtidens kvarter med dåligt rykte finns och att Grillska huset numera ägs av Stadsmissionen.

Ett tips för finländare som är rädda för att börja lukta illa är att nyttja badkaren i Gamla stans badinrättning. Österbottningar varnas också för att besöka Stortorget nattetid i början av november. Då sägs huvudlösa vålnader gå igen som en kvarleva från Stockholms blodbad år 1520...

Anette Sandberg

Föreningen representerad i Stockholm Marathon!

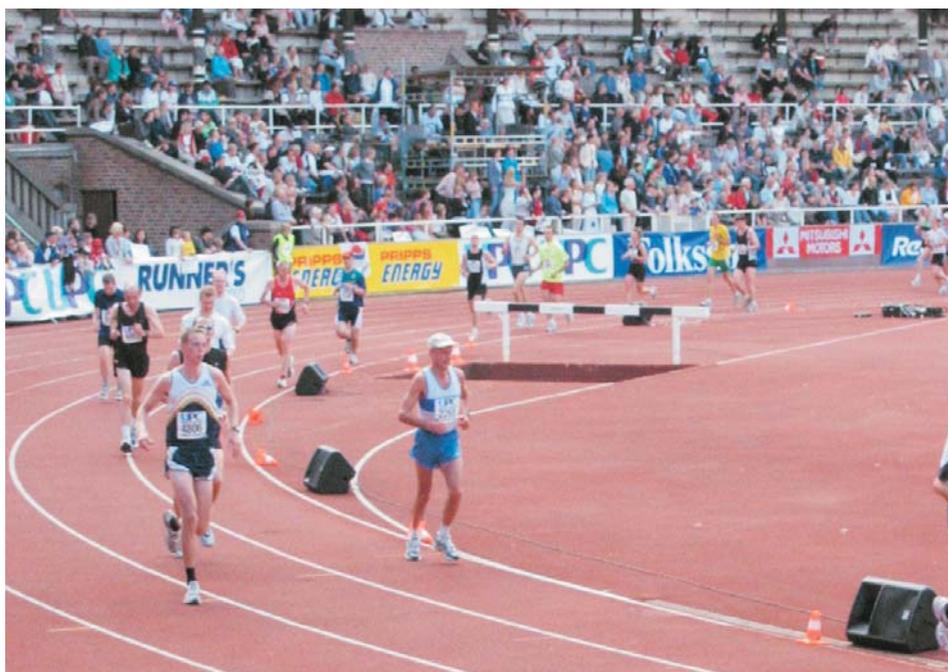
I år var det åtminstone två, antagligen fler, av föreningens medlemmar som sökte sig till Stadion lördagen den 5 juni före kl. 14 för att inte missa starten i årets Stockholm Marathon. Den ena var jag – dock inte med avsikt att springa. Istället skulle jag traditionsenligt följa loppet, försöka se skymten av vänner och bekanta i folkmassorna och däremellan njuta av picknick i gröngräset.

Aldrig har så många startat som i årets maraton, det 26:e i ordningen. Hela 13667 personer kom till start för att springa den 42195 meter långa sträckan. En av dem var **Mikael Stenkull**, Vasabo bosatt i Stockholm och också han medlem i föreningen. Detta var hans andra maratonlopp, det första sprang han för ett år sedan, också i Stockholm.

- Jag har alltid tänkt att jag någon gång ska springa maraton och tyckte att Stockholm Marathon passade bra när jag bor här. Målet var att ta mig igenom loppet och det lyckades. Fram till 30 km gick det bra, men därefter gav benen upp och de sista 10 km tog jag mig igenom på ren vilja. Men jag fullföljde loppet och tiden blev 4.04h.

Debuten avskräckte ändå inte med tanke på att du fanns med i startfältet i år igen?

- Det var en härlig stämning under hela loppet med mycket publik kring banan och känslan att komma in på Stadion och inse att man kommer att klara det går inte att beskriva. Det ville jag gärna uppleva igen. Dessutom sporrade det mig att försöka nå en tid under 4 timmar.

Hur lade du upp träningen inför årets maraton?

- Jag har en bakgrund som friidrottare och tränar fortfarande regelbundet, främst löpning, badminton och styrketräning. I mars började jag inrikta träningen specifikt mot maraton med mer löpning och längre och längre sträckor. Har man sämre grundkondition bör man förstås börja tidigare.

Så var det då dags för Stockholm Marathon 2004. Gatorna spärrades av och löpare och åskådare började strömma till Valhallavägen och Stadion. Vädret var varmt och soligt – kanske inte maratonlöparens favoritväder. Kl. 14 gick startskottet och redan 2 timmar och 16 minuter senare hade den första löparen korsat mållinjen, en kenyan vid namn Joseph Riri. Hur gick det då för Mikael? Jo, cirka en och en halv timme efter segraren, närmare bestämt när tidtagaruret stod på 3 timmar och 50 minuter löpte han i mål!

Hur skulle du sammanfatta ditt andra maratonlopp?

- Jag är nöjd både med tiden och loppet som helhet, det kändes mycket bättre än förra gången. Nu visste jag vad som väntade och kunde fördela krafterna bättre så att jag orkade hela vägen in i mål. Jag kunde njuta mer av loppet och stördes inte heller lika mycket av trängseln eftersom jag baserat på min tid ifjol fick starta längre fram. Det var en härlig känsla att springa in på Stadion nu också – även om första gången var något alldeles speciellt.

Har du några goda råd att ge till den som funderar på att springa maraton?

- Börja träna i tid och följ gärna ett träningsprogram (det finns träningsprogram på www.marathon.se). Se till att du har bra skor och var noga med att välja rätt kläder inför loppet eftersom det är lätt att man får skavsår. Ta det lugnt i början och kom ihåg att dricka vid vätskekontrollerna!

Slutligen, kommer du att springa Stockholm Marathon också nästa år?

- Det har jag inte beslutat än, svarar Mikael. Jag anar dock att det här inte är sista gången han finns med i startfältet i Stockholm Marathon.

För oss åskådare blev det också en lyckad dag. Vi hade beställt mellantider via sms på de löpare vi ville följa, vilket gjorde det hela ännu mer spännande. Vi lyckades också få syn de flesta när de sprang och uppmuntrade dem att kämpa vidare. När det var dags för målgång sökte vi oss till Stadion. Där var stämningen på topp och vi fick uppleva både glädje och dramatik när de sista metrarna av loppet skulle avverkas.

Man kan inte låta bli att både imponeras och inspireras av alla de löpare i olika åldrar och med olika förutsättningar som lyckas genomföra ett maratonlopp. Kanske är det dags för mig att byta åskådarplatsen mot en plats i startfältet inför nästa års Stockholm Marathon?

Caroline Bertlin

REDAKTIONSROUTAN

Frågor och kommentarer ställs till ordförande:
Mila Eklund
C/O Lööf
Bjulevägen 4, bv.
122 41 Enschede

Medarbetare i detta nr:
Mila Eklund, Berit Bäckfors,
Anette Sandberg, Christel
Österholm och Caroline
Bertlin

Annonspriser:
1/2 sida 1500kr
1/4 sida 800kr

**Manusstopp för
nästa nummer:
ca: 5 september**

Svea Eriksson 90 år

Svea Eriksson föddes i Kristinestad 11 mars 1914. Hon är äldst av sju syskon. Svea är troligen äldsta medlemmen i Föreningen Svenska Österbottningar i Stockholm. Föreningen hittade hon redan 1952, när den var nystartad.

Svea var en av tre, som kom när österbottniska föreningen kallade till pensionärsträffen, ”Vi över 60”, i början av 80-talet. När Svea kom till Stockholm 1950 hade hon hunnit tillverka underkläder några år i Vasa på fabriken Yllevaror.

- Jag kom till Stockholm första maj som var söndag, gick och köpte Dagens Nyheter och läste annonserna, berättar Svea.

- På måndag sökte jag arbete och nästa dag började jag arbeta på Stockholms Klänningsfabrik på Kungsstengatan. Jag anställdes som klänningstillskärerska och fick 700 kr i månadslön. Efter en månad kom fabrikören och viskade till mig: 'Du är så snabb så du får 100 kr till i månaden, men låt det stanna oss emellan!' Individuella löner är ingenting nytt.

Svea hade en väninna som hon kunde dela rum med över sommaren medan värdfolket var

bortresta. Sen hittade hon ett hyresrum och var inneboende ett par år innan hon fick lägenhet i Vasastan genom bostadsförmedlingen. Svea bor fortfarande i samma lägenhet, två rum, kök och badrum och trivs alldeles utmärkt med ”singellivet”.

Hade du med dig namnet Eriksson från Kristinestad?

- Ja, mina föräldrar tog namnet, min mamma ville inte heta fru Gabbels som var släktnamnet. I tio år hade jag sällskap med en dalmas som bodde i Stockholm, men när han ringde och föreslog att jag skulle flytta till honom för att spara på telefonsamtal och hyran ville jag ha betänketid några timmar. När han ringde igen valde jag lägenheten och eget boende och då blev det tack och adjö!

Efter sju-åtta år tog jobbet på Klänningsfabriken slut. Det var byxmodet som gjorde slut på den fabriken. Det var ingen brist på arbete.

-Jag sökte mig till barnavdelningen på Epidemijukhuset vid Roslagstull och behövde inte sänka lönen. Där arbetade jag tills jag fick pension.

Svea har inte undkommit

sjukdomar, men har ändå en positiv syn på livet. Hon njuter av att bo i Vasastan med små grönområden i närheten. Redan som 20-åring blev Svea opererad för giftstruma. För 40 år sedan blev hon opererad för cancer med gott resultat. Ett av hennes stora nöjen har varit att åka på utlandsresor. Jag önskar att vi alla kunde få åldras med samma värdighet och ha ett kristallklart minne, som Svea.

Berit Bäckfors

Guidad rundtur på Operan i september

Föreningen ger alla medlemmar ett unikt tillfälle att delta i en guidad visning av Kungliga Operahuset. Är du intresserad av vackra byggnader eller vill höra mera om historiken om Operahuset? Är du kanske nyfiken hur det ser ut bakom kulisserna? Då ska du absolut komma med!

Visningen sker torsdagen den 16 september klockan 17.00-18.00. Priset är 40 kronor för medlem, icke medlem 50 kronor. Du kan anmäla dig till Kenneth Nordling på tel 073-9807899 eller på kenneth.nordling@seb.se senast den 6 september.

Musikinstitutet Kungsvägen gästar Stockholm

Vid Musikinstitutet Kungsvägen verkar många körer. Undertecknad leder en barn-, flick-, ungdomskör vid Esbo respektive Vanda avdelningen. Dessutom leder Hanna Mannerström ytterligare två körer vid musikinstitutets Vanda avdelning. Vi har sålunda ett livligt körliv vid vårt musikinstitut. Vi strävar till att nu och då göra större projekt och konserter som samlar alla körsångare kring ett gemensamt tema.

Körerna har vid flera tillfällen uppfört musikaler, medverkat i skolradioprogram samt uppträtt i televisionen. Vi har deltagit i körfestivaler som Norbusang och rest i Finland samt inom Norden. Körerna vid Esboenheten har dessutom rest till Amerika.

Körerna är flitigt anlitade vid tillställningar på hemorten, men även på annat håll i huvudstadsregionen. Körernas traditionella luciaspel framförs vid jultid, förutom vid musikinstitutets julkonsert, även på andra håll i regionen.

Våren 2001 vidtalade jag Cyndee Peters att hålla en workshop i gospelsång för våra körsångare.

Det hela utmynnade i en slutkonsert inför en fullsatt Tempelplatsens kyrka i Helsingfors. Samarbetet mellan Cyndee och våra körer upplevdes av oss alla som så lyckat att vi ville göra om det inom kort.

Hösten 2003 började sålunda intensiva övningar av stämmor och sångtexter till negro spirituals och gospellåtar som Cyndee och jag i samråd valt ut. Under den två dagar långa workshopen undervisade Cyndee oss i den autentiska gospelstilen. Workshopen avslutades med två konserter, en i Esbo och en i Vanda. Den här gången passade vi på att i samband med konserterna göra en skivinspelning för att föreviga vårt gospelprojekt.

Hösten 2004 kommer vi att på inbjudan av Cyndee resa till Stockholm. Konsert hålls den 11 september och den 12 september kl. 11 medverkar vi i gudstjänst i Finska kyrkan.

*Christel Österholm
Körledare*

Det händer i Österbottniska föreningen

Brännboll & Picknick den 13 juni. Samling vid Djurgårdsbrunns vårdshus kl. 13.00. Ta med egen picknick-korg!

Sommarpub på Medborgarplatsen

Den 19 augusti kl. 18.00 samlas vi för traditionell sommarpub på Medborgarplatsen. Vid regn träffas vi på London&NewYork.

Guidad rundvandring på Operan den 16 september kl. 17-18. Pris 40kr (icke medlem: 50kr). Anmälan till Kenneth Nordling, 073-9807899 el. kenneth.nordling@seb.se, senast 6 september.

Oktober: Österbottningar i näringslivet
November: Whiskyprovning, Julfest
December: Självständighetsfest

Vill du vara med i e-post service för att ständigt vara uppdaterad på vad som händer på den österbottniska arenan i Stockholm. Skicka dina e-post uppgifter till info@osterbotten.nu så ordnar vi att också du nästa gång får snabb och aktuell information från vår förening. Gå också in på www.osterbotten.nu för att se vad som just nu är aktuellt i vår förening.

Vill du bli medlem? Betala in medlemsavgiften till föreningens postgiro 715516-1. Medlemsavgiften 2004 är: 135 kr per person, pensionärsavgift 110 kr och 200 kr för hushåll. Kom ihåg att meddela ditt namn och dina kontaktuppgifter.

Puffar för övriga evenemang

Finlandsinstitutet

20-24 juni Nordisk steelpanfestival i Galärparken i Parkteaterns regi. Ett av de deltagande banden är Steelpanlovers från Karjaa.

Föreningen Norden

Utställningen Fångstfolk - Jägarna i Útnordur på Etnografiska museet i Stockholm fram till 19 september.

Finska församlingen i Stockholm

13 juli kl. 12 The Lendvai String Trio. Violin Nadja Wijzenbeek, Viola Ylvali Zilliacus, Cello Marie Macleod.

24 juli kl. 18 Musik i Sommarkväll Trio Helling. Piano Pirkko Helling, Cello Carl Magnus Helling, Violin Andreas Helling.

14 augusti kl. 18 Musik i Sommarkväll Trio Piano Daniel Fredar, Bas Mattias Grönroos, Trummor Tommy Holmgren. Inträde.

26 september kl. 11 Gottfrid Gräsbäck med Brahe ÄRKE DJÄKNAR (Åbo) medverkar i högmässan. Konsert kl. 13.

10 oktober och 14 november Finlandssvenska kyrksöndagar.

Finska kyrkan är öppen för besök och stilla andakt fr o m den 1 juni vardagar kl. 10-16, under veckoslut kl. 12-16. Utställningen *Finska - ett inhemskt språk* i kyrkan fr.o.m den 1 juni till den 30 augusti. Utställningen har producerats av Finlands ambassad.

Väntjänstgruppen

Om du behöver någon att prata med kan du vid behov ringa någon i föreningens väntjänstgrupp. Den består av: Berit Bäckfors (Munsala), telefon 08-7118009
Ingrid Backlund (Björköby), telefon 08-618 65 38
Karin Holmlund (Närpes), telefon 08-580 316 24

"Vi över 60"

Hör av er till Gerda och Rainer Stenmark, telefon: 08-647 91 71, om ni är intresserade av att vara med på nästa träff. Lotteri ordnas varje gång "Vi över 60"-gruppen träffas.

Kören

Kören träffas framöver varje måndag. Information om körens verksamhet fås av Elin Maria Gädde på telefon: 08-7783845

Mera information om kommande verksamhet samt förändringar finns på vår hemsida, www.osterbotten.nu